

POSTANOWIENIE

Dnia 8 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie z odwołania W. Ż.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr (...)/2018 z dnia 21 września 2018 r. w przedmiocie umorzenia postępowania w sprawie z odwołania SSO W. Ż. od zmiany podziału czynności ustalonej przez Prezesa Sądu Okręgowego w K. z dnia 27 sierpnia 2018 r.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 8 marca 2019,

- 1. odrzuca przedmiotowe odwołanie skarżącego W. Ż. z dnia 17 października 2018 r. ze względu na jego niedopuszczalność;**
- 2. oddala wniosek skarżącego o zwrot kosztów postępowania.**

UZASADNIENIE

Skarżący W. Ż. SSO w K., decyzją Prezesa Sądu Okręgowego w K. z dnia 27 sierpnia 2018 r. został przeniesiony z II Wydziału Cywilnego Odwoławczego do I Wydziału Cywilnego w tymże sądzie na podstawie art. 22a § 4b pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 2018 r., poz. 23 ze zm. – dalej jako p.u.s.p.). Nie może budzić wątpliwości, że każdy z tych wydziałów obejmuje sprawy cywilne, czyli sprawy z zakresu tego samego rodzaju w rozumieniu p.u.s.p.. Przy wykładni pojęcia „zakresu” wydziału w rozumieniu art. 22 a p.u.s.p. należy mieć na uwadze całokształt przepisów tej ustawy, a w szczególności treść art. 12 § 1 pkt 1 p.u.s.p.. W świetle tego przepisu, przez sprawy z zakresu prawa cywilnego, dla których tworzy się „wydział” rozumie się: „sprawy z zakresu prawa cywilnego, prawa rodzinnego i opiekuńczego, spraw dotyczących

demoralizacji i czynów karalnych nieletnich, leczenia osób uzależnionych od alkoholu oraz od środków odurzających i psychotropowych oraz spraw należących do sądu opiekuńczego na podstawie odrębnych ustaw”. Pojęcie „zakresu spraw” dotyczy zatem materialnoprawnej podstawy orzekania niezależnie od tego, w której instancji sprawa z danego zakresu jest rozstrzygana. W świetle tych ustaleń, zarówno II Wydział Cywilny Odwoławczy, jak i I Wydział Cywilny w Sądzie Okręgowym w K. prowadzą sprawy z tego samego zakresu. Ustalenia te przesądzają, że do przeniesienia sędziów z jednego z tych wydziałów do drugiego stosuje się art. 22 a § 4b pkt 1 oraz § 5 zdanie drugie ustawy p.u.s.p. Przepisy te przesądzają, że od decyzji o przeniesieniu sędziego do wydziału, w którym rozpoznaje się sprawy z tego samego zakresu co w wydziale z którego przenosi się sędziego, nie przysługuje odwołanie.

Mimo jednoznacznie brzmiących przepisów, Skarżący w dniu 10 września 2018 r. odwołał się od decyzji o zmianie podziału czynności. Wszczęte w ten sposób postępowanie, w dniu 21 września 2018 r. zostało umorzone jako niedopuszczalne uchwałą KRS (...)/2018 wydaną na podstawie art. 41 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. z 2019 r., poz. 52 – dalej jako ustawa o KRS).

Od przedmiotowej uchwały Krajowej Rady Sądownictwa, w dniu 17 października 2018 r. Skarżący złożył odwołanie na podstawie art. 44 ustawy o KRS w związku z art. 398¹ § 1 k.p.c. Zgodnie z art. 44 ust. 1 ustawy o KRS uczestnik postępowania może odwołać się do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności uchwały KRS z prawem, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej. Przepisem szczególnym o którym mowa w art. 44 ust. 1 ustawy o KRS jest art. 22a § 6 zdanie piąte, w którym ustawodawca przesądził, że nie przysługuje odwołanie od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa o ile odwołanie to dotyczy spraw uregulowanych w art. 22 a § 5 p.u.s.p. Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 ustawy o KRS oraz – co do kosztów - art. 98 § 1 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 ustawy o KRS, należało orzec jak w sentencji.

